

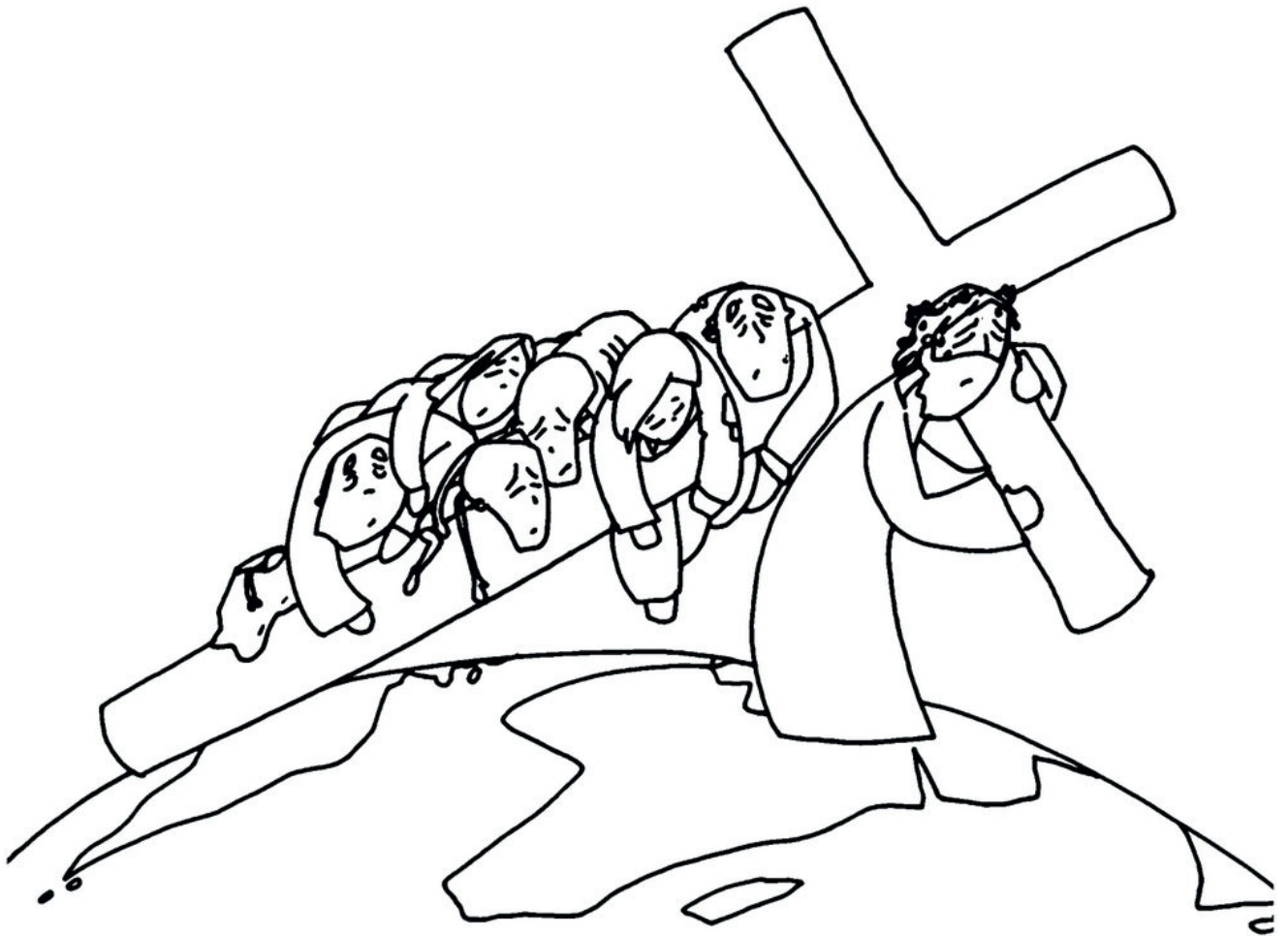

DOBRY PASTYŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 21 / ČÍSLO 1 / DUBEN 2017

Velikonoce

„Stačí, když máš mou milost;
vždyť v slabosti se projeví má síla.“

2 Kor 12, 9

Úvodník

„Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“

2 Kor 12; 9

Tento verš jsme si vylosovali jako heslo pro náš sbor pro rok 2017. Text je citací z druhého dopisu apoštola Pavla Korintským. Mimo jiné zde píše: **„Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla. A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem sláb, jsem silný.“** Dlouho jsem nad tím veršem přemýšlel. Co asi znamená pro náš sbor? Je opravdu ve slabosti ukrytý zdroj naší síly? Je milost dostačující? V jakém smyslu? Teprve teď, když jsme se v postním čase přiblížili k Velikonocům, se mi snad začíná smysl těch slov více rozkrývat. Teprve když následujeme Krista a snažíme se pochopit jeho cestu utrpení, začíná nám docházet, jak mohl ten slabý zbičovaný a poplivaný vězeň zvítězit. Vzpomněl jsem si na jednu starou píseň z evangelického zpěvníku: **„Skálo klaná pro můj hřích, Kriste skrej mne v ranách svých...“ (EZ č. 505)** Ano, v utrpení, kterým prošel náš Pán a v jeho ranách je odpověď na naše otázky. Apoštol Pavel podobně jako my procházel mnoha těžkými zkouškami. Jedna z nich na něj doléhala více než ostatní, pravděpodobně to byly nějaké zdravotní obtíže, nevíme to přesně. On sám to nazývá „ostnem“, který ho má srážet, aby se nepovyšoval. My někdy máme tendenci, když se nám daří a Pán Bůh nám žehná, si myslet, že už se nemusíme o nic snažit. Toto nebezpečí zpravidla číhá na každého, kdo dosáhne nějakého předem naplánovaného cíle. Třeba závodníky, sportovce, ale třeba i na náš sbor, kterému se konečně podařilo zrekonstruovat novou faru. Mohli bychom si teď poklepat po rameni a říct si: „jsme dobří, máme to za sebou“. Ano, tuto věc máme již téměř za

sebou, ale mnohé je teprve před námi. To, proč jsme vlastně do tohoto díla šli. Cílem nebylo pouze zlepšit životní úroveň a podmínky pro práci našeho sboru, cílem by mělo být, aby toto vše mohlo začít na plné obrátky sloužit Pánu Bohu. Snad se to začíná s Boží pomocí dařit, ale mnozí se ptáme: „Budeme mít na to dost sil?“ Modleme se také za práci nového staršovstva, které má tyto úkoly před sebou. Kde tedy brát sílu? Nelze než zopakovat - „v Kristových ranách“. Právě tam se zrodilo velké vítězství nad lidskou slabostí a hříchem, ne tedy v našem, ale v Kristově utrpení a bolesti. Ten verš, kde Pán říká Pavlovi: **„stačí, když máš mou milost“**, nás upozorňuje na Boží milost, ne lidskou! Na to přišel i Martin Luther (letos uplyne 500 let od zveřejnění jeho 95 reformačních tezí). Uvědomil si, že našeho ospravedlnění před Bohem můžeme dosáhnout pouze skrze víru v Boží milosrdenství, které se nad námi slitovává. **„Spravedlivý z víry bude živ“ (Řím 1; 17b)**. Teprve když si uvědomíme tyto hluboké duchovní pravdy, budeme moci povědět spolu s Pavlem: ***A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem sláb, jsem silný.***

Milí bratři a sestry, milí čtenáři Dobrého pastýře, tak jako jsme s vděčností přijali otevření nové fary, přijímejme s vděčností a rádi všechno, co má pro nás Pán Bůh v následujícím období připraveno - radosti i starosti. Apoštol Pavel píše: **„a tak se budu raději chlubit slabostmi** (klidně si tam doplňme „a starostmi“), **aby na mně spočinula moc Kristova.“** Vstupujeme do dalšího období života služby našeho sboru, vykročíme do něj radostně a s vědomím, že nemusíme spoléhat jen na sebe, vždyť zdroj síly je na dosah!

R. Rosický

**Srdečně zveme
k postním a velikonočním
bohoslužbám**

2. 4. **Neděle Judica - postní neděle
bohoslužby v 9.45** s vysluhováním
Večeře Páně
9. 4. **Květná neděle
bohoslužby v 9. 45**
14. 4. pro zájemce - **ekumenická křížová
cesta v 9.00**, vychází se od kostela
sv. Martina
Velkopáteční bohoslužby v 17.00
se zpěvem ev. smíšeného pěveckého
sboru
16. 4. **Neděle vzkříšení
bohoslužby s VP v 9.45**, zpěvem
poslouží ev. pěvecký sbor
odpoledne v **15.00 Velikonoční
bohoslužba v krasovském kostele**
23. 4. **Neděle Quasimodogeniti
bohoslužba v 9.45**, káže br. f.
Štěpán Janča z Orlové, **rozhovor s
ním po bohoslužbách**
30. 4. **Neděle Misericordias Domini
bohoslužba v 9.45, slib nového
staršovstva** pod vedením Noemi
Batlové, seniorátní kurátorky

Blahopřání

Blahopřejeme Milanu Swiderovi
k jeho krásnému kulatému výročí
- padesátinám.
Přejeme Ti do dalších let hodně
Božího požehnání, milosrdenství,
lásku Boží, hodně zdraví Tobě i
celé Tvé rodině. Gratulujeme.

M.Č.

Volby nového staršovstva

V neděli 26. března 2017 proběhlo v
krnovském sboru ČCE výroční sborové
shromáždění, při kterém bylo voleno nové
staršovstvo. Vedením výročního shromáždění
byl pověřen br. administrátor Pavel Janošík -
farář v opavském sboru ČCE. Protože
stávajícím členům staršovstva po 6 letech
skončil mandát vykonávat funkci presbyterů
sboru, proběhly tajné volby.

Vlastní volbě předcházela anketa členů
sboru, kteří měli možnost v lednu t.r.
navrhnout kandidáty do staršovstva.
Výsledkem ankety bylo 43 potenciálních
kandidátů, přičemž 7 z těchto navržených
kandidátů nebyli členy sboru. Všichni
potencionální kandidáti byli v následujícím
období dotazováni, zda se chtějí ucházet o
místo ve staršovstvu. Většina z nich svoji
kandidaturu odmítla, a tak zůstalo na
kandidátce pouhých 9, jmen z nichž bylo
voleno 8 členů staršovstva. Volby se účastnilo
36 řádných členů sboru. Dne 26.3. k těmto
jménům už žádné další jméno nepřibýlo.
Výsledek voleb je následující :

sestra Ludmila Lukášová	32 hlasů
sestra Tamara Maláčová	31 hlasů
sestra Eva Roztomilá	21 hlasů
br. Jiří Marek starší	33 hlasů
br. Jiří Marek mladší	32 hlasů
br. Vladimír Strádal	33 hlasů
br. Petr Strnadel	32 hlasů
br. Vladimír Vašíř	30 hlasů

Volba kurátora by měla proběhnout na
první schůzi nového staršovstva v dubnu.

Následně byli zvoleni tito náhradníci:

1. náhradník - br. Karel Tyleček
2. náhradník - br. Norbert Gürtler
3. náhradník - sestra Darina Balová
4. náhradník - br. Svatopluk Chlápek

Všem zvoleným přejeme hodně
moudrosti i požehnání do nově nabytých
funkcí.

Zaznamenal B. Marek

Ordinace výpomocných kazatelů

Na základě úspěšně ukončeného tříletého semináře pro výpomocné kazatele a následně složených zkoušek došlo v neděli 26. února 2017 ve 14.30 hodin v nové sborové budově za účasti synodního seniora br. Daniela Ženatého a seniora moravsko-slezského seniorátu br. Marka Zikmunda k

ordinování za výpomocné kazatele těchto bratrů :

Michal Waloszek z ostravského sboru

Jan Dospiva ze sboru Orlová

Jiří a Bedřich Markovi z krnovského sboru

Obřadu se účastnila také seniorátní kurátorka sestra Noemi Batlová a někteří další kazatelé ze seniorátu. Na závěr slavnostního obřadu bylo uvedeným bratrům uděleno požehnání.

Ordinace uvedených osob dle řádů ČCE za výpomocné kazatele jim umožňuje vést plnohodnotné bohoslužby vč. vysluhování svátostí. Uvedeným bratrům přejeme v jejich nové službě dostatek Božího požehnání.

R.R.

Alianční týden modliteb za děti

8.-15. ledna 2017

Témata letošního Aliančního týdne modliteb patřila dětem. Témata byla k zamyšlení. Modlili jsme se za děti, které nikdy neslyšely o Pánu Ježíši. Za děti vystavené tlakům této doby. Za zdravé rodinné prostředí a láskyplné vztahy. Aby děti našly cestu k Pánu. Jak děti učit milovat Písmo...

Ke společným modlitbám se zapojily všechny krnovské křesťanské sbory. Každý den v týdnu vždy společně v jednom ze sborů.

Určitě se shodneme, že modlitby za děti jsou věčné a taky vděčné téma. A taky Pánu Bohu milé.

připravila M. Čičmanová

3 v 1 - hudební večer se skupinou MARABE

(slovo, které zaznělo na večeru chval)

Milí přátelé, po velmi dlouhé době se naskytla příležitost uspořádat večer chval. Stalo se tak 4. února 2017. Naskytá se otázka: proč vlastně máme našeho Boha chválit? Těm, kteří už nějaký večer chval zažili, se teď možná vynoří v mysli třeba:

Důvody ke chvále:

- vzývání Božího jména
- zvěstování evangelia
- zpěvem chválit Hospodina
- přemýšlení nad jeho divy
- chlubit se - „honosit se“ - Božím jménem
- radost z hledání Boží tváře (toho, jaký skutečně je)
- doptávat se na Boží vůli

Víte, co je zvláštní? Vždycky když se člověk takto začne ptát, je nejlepší si nejprve na tuto otázku neodpovídat a raději zkusit do

chvály vstoupit. Jak se to dělá? No tak, že se třeba připojíme k písni. A my k tomu jistě budeme mít příležitost. Já mám tu zkušenost, že potom už člověk zpravidla odpověď nepotřebuje. Podobnou zkušenost například udělali dva muži zavření ve vězeňské kobce v městě Filipis. Jmenovali se Pavel a Silas. Z Pavla se stal výborný misionář, který založil

mnoho křesťanských sborů a Silas se stal jeho zdatným pomocníkem.

Pavel a Silas kolem půlnoci zpívali a modlili se. Někdo kdysi pěkně řekl, že „kdo zpívá, dvakrát se modlí“. Jisté je, že tato jejich chvála měla velký dopad nejenom na ně (přestali si uvědomovat, že jsou ve vězení), ale i na jejich spoluvězně a dokonce i na jejich

věznitele. Ti vězni se přece mohli cítit dotčeni tím, co prožili, tou nespravedlností, která se jim stala, ještě je pálily rány, které jim

Modlitební okénko

Březen 2017

„Děkujeme Pane Ježíši Tobě, že vyslycháš modlitby za naše nemocné a posiluješ je na těle i na duši“.

Děkujeme za Petra Malíka, že se již vrátil z léčebny domů. Děkujeme za Janu Swiderovou, že zabírá nasazená léčba a že se cítí lépe. Moc děkuje za naše modlitby. Prosme a nesme na modlitbách Janičku Maláčovou, Janu Swiderovou, Petra Malíka, Pavla Loydu, Jaroslava Janků. Dále naše sestry: L. Žďárskou, J. Kielarovou, sestru Višnyovou starší, R. Maláčovou a J. Růžičkovou. V těchto dnech by měla být po operaci s. Eva Velíšková, myslíme na ni, ať se brzy zotaví. A něco pro povzbuzení:

List Jakubův 5,16: „Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého“.

připravila M.Č.

ušetřil bič jejich tyranů. Dozorci zase mohl mít strach o svůj život a osud své rodiny. Pokud jen jeden z vězňů uteče, svému trestu neujde! Ten večer ale padly všechny hradby strachu. Když stojíme před Bohem a chválíme jeho jméno, často se mění i okolnosti, najednou jsme schopni si odpustit, smířit se a společně se radovat. Chvála

prostě proměňuje lidské srdce. Probouzí v nás touhu po Boží blízkosti. Po Bohu samém. Probouzí v nás otázky po smyslu života, touhu po Boží pomoci a záchraně. Způsobuje zemětřesení v mezilidských vztazích - věznitel padá před svými vězni na kolena, obvazuje jim rány, prosí je, aby se modlili za něj i jeho rodinu. Modlím se, aby takové večery, jakým byl ten se skupinkou MARABE, postupně zbořily všechny hradby, které by snad mohly být mezi námi, abychom všichni mohli zatoužit být Bohu blíž....

R. Rosický

PS: video, které ilustruje atmosféru tohoto večera najdete na internetu zde:

<https://youtu.be/dPs0FY15MdM>

Svědectví

Milé sestry a milí bratři,

chci se s vámi podělit o jedno mé soukromé očekávání, které mám od života v obecenství s dalšími křesťany. Můžeme to nazvat i přáním. Tím přáním je pravidelné vzájemné povzbuzování se z toho, jak praktikujeme svou osobní víru. Jaké zažíváme s naším Bohem zkušenosti, jak se Jím necháváme vést, oslovovat, jaké modlitby nám naplnil, jaká máme svědectví. Věřím, že zážitků s Ježíšem máme každý mnoho, jen je někdy těžké je dát do slov. Myslím si, že sdílení je velmi důležitá část duchovního života, která má moc oslovovat druhé. Dává to ostatním naději a víru, že Bůh je skutečný, živý, že jedná v životě každého z nás. Občas nějaká svědectví samozřejmě slyšíme, já bych nás chtěla povzbudit do toho, aby jich přibývalo.

Je těžké se sdílením začít, pokud na to lidé nejsou zvyklí nebo k tomu nejsou pravidelně vyzýváni, navíc mnohá svědectví mohou být velmi soukromá. Věřím však, že není důležité, jak „velká“ svědectví máte a do jaké hloubky zajdete. Pro ostatní to bude vždy velmi povzbudivé! Uvedu tři příklady ze svého života z nedávné doby:

1) Mé babičce se udělalo špatně, ihned jsme se modlili za úlevu pro ni a druhý den jí bylo o dost líp. Podobná svědectví bývají častá a je skvělé, že je máme. Vždy mne povzbudí, když slyším, že se někomu uleví právě po modlitbě.

2) V březnu jsem zvládla náročnou operaci opředenou mnoha obavami. Modlila jsem se k Bohu, aby mi dal ujištění, že na operaci mám jít. Dokonce jsem byla ve své nejistotě tak smělá, že jsem Ho požádala o důkaz do určitého dne. Důkaz jsem dostala, a to zcela zjevně a hmatatelně! A tím mne Bůh zbavil téměř celého strachu z operace. Nyní je vše za mnou, díky Bohu to zvládám dobře a jsem vděčná za Jeho ochranu a vedení.

3) Jeden večer jsem při uspávání Vilémka (2 r) zmerčila komára, který by mohl

značně narušovat náš spánek. Komár se ztratil a já se ho snažila zoufale hledat a honit po místnosti. Syn už byl netrpělivý, já také. Nemohla jsem se soustředit na pohádku, protože mě komár opravdu štval, vypadal dost krvelačně. Obvykle lidsky bych lítala po pokoji, dokud bych ho nevypátrala, byla bych z toho nervózní a unavená, možná bych povolala ostatní členy domácnosti k honu. Svě snažení jsem vzdala a dala to Bohu. Pomodlila jsem se nějak ve smyslu: „Pane Ježíši, vidíš, jak mne trápí ten komár, nechci, aby malého v noci doštípal. Prosím, jestli by Ti nevadilo, že ho zabiju, ať se mi ještě ukáže. Amen.“ Ihned po slovu „amen“, se záhadně odněkud, po předešlé čtvrt hodině marného hledání, zjevil náš protivník. Proletěl přímo kolem mé hlavy celkem pomalým tempem a podařilo se mi ho okamžitě zneškodnit. Víte, jak jsem byla šťastná, že to byla vlastně vyslyšená modlitba a ne náhoda?

V mých myšlenkách o sdílení se objevuje představa pravidelného „okénka“ pro tuto oblast v Dobrém pastýři, potažmo během bohoslužby pro ty, kterým nevádí mluvit před lidmi přímo. Pokud by takové okénko zůstávalo prázdné, je to možná dobrý prostor pro zamyšlení se nad tím, proč tomu tak je. Osobně si vždy raději přečtu zážitky s Bohem od lidí ze sboru, než články od cizích lidí z internetu. Chci věřit, že zkušenosti s Bohem máme všichni, že naše dny a týdny nejsou duchovně prázdné. Co však pro nás může být samozřejmé, může být pro ostatní ohromně duchovně povznášející.

Možná mé tři příklady někomu připadají jako normální všední zážitky. Netřeba je zduchovňovat. Jenže život s Bohem přeci normální je a osobní víra se nejvíc projevuje v naší všednosti. Mluvme o obyčejných věcech, do kterých pouštíme Boha a On nám (ne)obyčejně odpovídá. Vždyť je to On, kdo nás v našem sboru spojuje především.

Štěpánka Křehlíková

Týden pro manželství

(podpora tradiční rodiny, happening na náměstí, dopis ministryni Mgr. Michaele Marksové)

Milí čtenáři Dobrého pastýře, každým rokem se opakuje v naší zemi tzv. Národní týden manželství. Je to snaha vždycky v týdnu, na který vychází sv. Valentýn, uspořádat nějakou aktivitu na podporu manželství. V současné době manželství jako takové prochází v naší zemi krizí všelijakého zpochybňování. Přesto se stále mladí lidé odvažují do toho slibu věrnosti vstoupit. Ukazuje se, že rady, které připomínal ap. Pavel v listu Židům 13; 4: **Manželství at' mají všichni v úctě a manželé at' jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh.** A také v listu Korintským: „**Těm, kteří žijí v manželství, přikazuji - ne já, ale Pán - aby žena od muže neodcházela.**“¹⁰ **A když už odejde, at' zůstane neprovdána nebo se s mužem smíří; a muž at' ženu neopouští.**¹¹ **Ostatním pravím já, a ne už Pán: Má-li někdo z bratří ženu nevěřící a ona je ochotna s ním zůstat, at' ji neopouští.**¹² **A má-li žena muže nevěřícího a on je ochoten s ní zůstat, at' ho neopouští.**“¹³ (1 Kor 7; 1-16) jsou pro nás stále aktuální a je pro nás stále těžší podle nich žít. Mnozí už nemají dostatek vnitřní motivace ani sil bojovat o svůj vztah. Často je to proto, že ani sami ve svém dětství žádný fungující vztah neviděli. Proto pro ně může být snadné uvěřit současným experimentálním snahám vytvořit vztah na jiném principu než v klasickém manželství (muž - žena) a rodině (otec - matka - dítě). Současná krize naší společnosti dospěla tak daleko, že i naše vláda vyvíjí snahy předefinovat a začlenit do našich zákonů jinou definici rodiny. Do tzv. „koncepte rodinné politiky“, která byla díky Bohu zásluhou zejména poslanců z KDU-ČSL zatím smetena z jednacího stolu, se Ministerstvo práce a sociálních věcí v čele s p. ministryní Marksovou snažilo propašovat i nepodloženou definici rodiny z pera MPSV, která říká, že **rodina je „rozmanitou kategorií - rodinu**

v dnešním světě tvoří jednotlivci a páry s dětmi (biologickými a osvojenými) či bez nich (neplodné či vědomě bezdětné), manželské, registrované, nesezdané, pěstounské i tzv. seskládané, často více-generační, a vždy nehledě na jejich pohlaví“. Tato definice je v přímém rozporu se zakotvením rodiny v novém občanském zákoníku i v judikatuře Ústavního soudu. Paradoxně by ve světle Konceptce mohl být za rodinu považován i jednotlivec. V Konceptci není reflektován rozdíl mezi rodinou (rodiče s biologickými dětmi) a náhradní rodinnou péčí. Rodina není rodina „tradiční“, ale „přirozené“ společenství, to znamená, že v ní jsou respektovány vrozené vazby zakotvené v instinktech na biologické úrovni lidské existence. V Konceptci rovněž zcela chybí zakotvení vzdělávání mladých lidí k rodičovství a k vytváření a rozvíjení rodičovských a partnerských kompetencí.

Proto si myslíme, že k takovým věcem není dobré mlčet, vždyť se jedná o budoucnost této země, hodnotových měřítek odedávna zakotvených v našich zákonech, která pomáhají udržet zdravé principy života v rodinách v této společnosti (navzdory tomu, že dochází ke krizi v jejich momentálním chápání). Jsme toho názoru, že krize se nemají překonávat ohýbáním zákonů, ale spíše snahou pochopit, na jakých principech byly vytvořeny. Jsme vděční, že žijeme v zemi, jejíž právní a zákonné normy byly vytvořeny na židovsko - křesťanských základech - na Desateru a Bibli. Proto jsme se jako zástupci všech církví v Krnově dohodli uspořádat dne

Fotografie je ze setkání zástupců církví a rodin letos na sv. Valentýna 14. února 2017

14. února 2017 krátký prorodinný happening na krnovském náměstí, kde jsme prezentovali naše názory. Společná fotografie z tohoto setkání (uvěřitelná i v tisku) a v ekumenickém dialogu vytvořený společný dopis jsme poté zaslali paní ministryni Marksové. Jeho plné znění zde předkládáme:

Věc: Vyjádření k návrhu „Koncepte rodinné politiky“ navrženým MPSV

Vážená paní ministryně, v letošním Národním týdnu manželství se opět na mnoha místech naší republiky konala různá setkání zejména křesťanských, ale i dalších sympatizujících prorodinných a promanzelských aktivit. Také u nás v městě Krnově (25 000 obyvatel) se pravidelně scházejí při ekumenické spolupráci křesťanské rodiny, které pozorně sledují aktivity Ministerstva práce a sociálních věcí. Vážíme si mnoha velmi dobrých iniciativ a zákonů, kterými je podporována rodina, například vyšší minimální mzda, zvýšení příspěvku na péči o 10%, prosazení vzniku dětských skupin, zvyšování důchodů i zavedení porodného na druhé dítě, nebo poslední tři prorodinná opatření navržená 9. února tohoto roku (zavedení dlouhodobého ošetřovného). Nicméně musíme konstatovat, že ve vašem posledním návrhu tzv. Koncepte rodinné politiky, jsme byli silně znepokojeni některými výraznými změnami, zejména co se týče chápání některých základních pojmů, jako: **co je to rodina, anebo návrhy úprav zákonů zasahující do současné zavedené praxe, které se týkají možnosti svobodného přístupu k asistované reprodukci.** Doufáme, že si předkladatelé této radikální koncepce uvědomují, jakkoli jsou v tomto návrhu i dobré věci, že umožněním těchto změn a predefinováním toho, co je to rodina, dojde k ještě většímu prohloubení celkové dezorientace a chaosu, který v této oblasti, jak i váš materiál konstatuje, od 90. let nastal. Svoboda, jak ji od nepaměti chápala křesťanská kultura, není jen možností si neomezeně a bez pocitu zodpovědnosti užívat, proto ostatně existují zákony, jejichž základy byly vytvořeny na křesťanském Desateru. Možná se vám to bude zdát banální, ale ono

5. přikázání: „**Cti otce svého i matku svou, abys byl dlouho živ na zemi,...**“ **Bible Dt 5;16** se v historii po tisíce let navzdory všem lidským selháním a kolapsům (i celých kultur) osvědčilo jako velmi zdravý princip. Není tam řeč pouze o matce, (nebo matkách) ani pouze o otci (nebo otcích) či jiných variantách. Právě naopak, tyto experimenty se v historii Evropy neudržely jako nosné (i když nepopíráme, že zde vždy byly, nikoli však majoritní). Rovněž umožnění asistované reprodukce u svobodných žen bez souhlasu partnera se může na první pohled jevit jako moderní a liberální pohled na věc, domýšlíte ale také její důsledky? Třeba to, že děti vyrůstající v takovýchto typech neúplných rodin už nebudou nikdy cítit potřebu uzavírat klasické rodiny? Jedná se také o vědomí zodpovědnosti a potřeby zdravých rodinných vzorů pro budoucí generace. Doufáme, že MPSV neustoupilo od zdravé teze, že rodina (tedy otec + matka + děti, i adoptované), jsou základem státu. Je nám jasné, že neúplné, narušené, nebo sociálně slabší rodiny tu jsou a budou a že je zapotřebí jim pomáhat. Nicméně rodina by měla zůstat určitým zdravým standartem a ne pouze jednou z eventualit. To vzhledem k tisícileté historii lidského rodu asi těžko změní nová koncepce rodinné politiky. Děkujeme, že se budete i naším náhledem na tuto problematiku zabývat. S pozdravem a přáním Božího požehnání při dalším promýšlení rodinné politiky:

Podpisy všech signatářů a zástupců církví v Krnově.

za FS Českobratrské církve evangelické
- jáhen Radovan Rosický

za Římskokatolickou farnost
- P. Mgr. Karel Doležel

za nábož. obec Církve českoslov. husitské
- f. Alfred Heger

za sbor Církve adventistů sedmého dne
- Ing. Richard Medřický, B. Th.

za Církev křesťanská společenství
- Zdeněk Piatek

za Sbor a komunit. centr. Armády spásy
- kpt. Peter a Christa Beeldmanovi

R. Rosický

Proč se slaví Velikonoce

Historie a význam Velikonoc - stručně: Velikonoce jsou svým původem svátky jara. Před cca 3500 lety dali ale kananejskému svátku jara zcela nový význam Židé svým svátkem Pascha: oslavou vyvedení a osvobození židovského národa z egyptského otroctví. Před dvěma tisíci lety pak Velikonoce dostaly současný význam Kristovou smrtí a zmrtvýchvstáním.

Smyslu (křesťanských) Velikonoc porozumíme na pozadí Velikonoc židovských:

Židovské Velikonoce (pesach)

Obsahem židovského svátku je oslava Boha - Zachránce (Spasitele). Židé si připomínají Boží záchranu z egyptského zotročení a slavné vyjití (exodus) z Egypta. Hospodin vysvobodil Izraelity celou řadou mocných zásahů. Na znamení Boží ochrany každá izraelská rodina obětovala Bohu beránka, který byl bez vady a jeho krví potřeli rám dveří svého domu. Izraelité takto byli uchráněni před zkázou, která kolem nich přešla bez povšimnutí. Odtud pochází židovský název Velikonoce: „pesach“ - „uchránění, ušetření, přejítí“.

Křesťanské Velikonoce

Vyvedením Izraelitů z egyptského otroctví Boží záchranná iniciativa neskončila. Záchrana Izraelitů se stala předobrazem spásy člověka od všeho zotročení, ponížení, zla a smrti. Bůh totiž neopustil člověka, který se od něj odvrátil a upadl tak do područí zla a smrti.

Všechny starozákonní předobrazy a proroctví o spáse došly svého naplnění v Ježíši Kristu, jehož jméno v hebrejštině znamená: „Bůh zachraňuje, Bůh je spása“. Ježíš sám zaujímá místo velikonoční oběti a stává se obětovaným beránkem bez vady. On, nevinný, bere na sebe hřích i jeho důsledky: utrpení, nemoci, bolest a smrt. **Dává svou krev, aby nás ušetřil od následků našich hříchů.**

Ve smrti ale nezůstal. Byl vzkříšen. Otevřel tak cestu novou a věčnou, cestu skrze smrt a vzkříšení k definitivnímu „exodu“ - vyjití, „pesachu“ - přejítí z tohoto světa zotročení a smrti do světa Božího. Tato cesta je otevřena pro každého z nás...

Svátek Velikonoc je oslavou a zpřítomněním naší spásy.

Svátek Velikonoc je oslavou vzkříšeného Krista.

Velikonoce znamenají

Velikonoce znamenají, že láska a život jsou silnější než smrt, že hrob není konečnou stanicí života, že pouta, která brání našemu životu, se rozvazují, že skrze vzkříšení můžeme objevit nový život, že ve víře v Ježíšovo vzkříšení můžeme zakoušet vzkříšení i my sami na sobě a že můžeme k životu probouzet i druhé.

Kristus byl vzkříšen jako první, v něm všichni dojdou života (srov. 1 Kor 15,20-22).

R. Rosický

VELIKONOCE VE SVĚTĚ

Velikonoce jsou jedním z nejvýznamnějších křesťanských svátků, ale s oblibou je slaví i lidé, kteří nejsou nábožensky založení. Každá země má při oslavách Velikonoc své tradice a zvyklosti. Tradice každého národa by se daly popsat v samostatném článku. Mezi tradiční zvyky spojené se „Svatým týdnem“ patří „odlet zvonů do Říma“. V kolébce křesťanství, **Izraeli**, se schází na Velikonoce

na tisíce poutníků a turistů z celého světa. Návštěvníci si ve svaté zemi zapálením svíčky připomenou vzkříšení Ježíše Krista. Židovské velikonoce, Pesach, jsou jedny z nejstarších oslav podobného druhu. **Italové** vystavují část Kristovy trnové koruny. S nadsázkou můžeme za „Mekku“ velikonočních oslav označit Řím, popřípadě Vatikán. Koná se zde nespočet bohoslužeb s možností shlédnout vzácné relikvie připomínající Kristovo utrpení. Část Svatého kříže a dva trny z Kristovy trnové koruny mohou obdivovat lidé v kostele Svatého kříže Jeruzalémského. Ve **Španělsku** jsou Velikonoce jedním z nejdůležitějších křesťanských svátků. Španělé si rok co rok připomínají Velkou noc, tedy zmrtvýchvstání Ježíše Krista, které připadá na první neděli po prvním jarním úplňku. Ve Španělsku je důležitý Velký pátek, to je den Ježíšova ukřižování. Oslavy Velikonoc v této zemi začínají Květnou nedělí a končí nedělí Velikonoční. Během tohoto týdne se ulice Španělska, zvláště na jihu země, zaplní procesími s podobiznami Ježíše či Panny Marie. Každé procesí má na začátku průvodu kajícíky s vysokými kuželovitými čepicemi. Někteří mají na výraz pokání i kovové řetězy. V **Portugalsku** se na Velký pátek koná procesí Ecce Homo, v jehož čele pochodují „Farricocos“, což jsou bosí muži v tunikách s kapucí. Na **Maltě** se v mnoha městech konají procesí se sochami, znázorňující křížovou cestu Ježíše Krista. V **Řecku** a na **Kypru** kromě velmi podstatné návštěvy kostela je důležitý velikonoční pozdrav, zvyk pocházející především z východních církví. Zvyk spočívá v tom, že se křesťané o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně zdraví místo běžného pozdravu: „Kristus vstal z mrtvých!“ Odpovědí pak je:

„Opravdu vstal z mrtvých!“ Na **Ukrajíně** se na Velký pátek peče velikonoční chléb pascha v různých velikostech. Pascha je zdoben různými ornamenty - osmiramennými kříži, věnci, květinami a ptáčky. Na Velikonoce si v **Rusku** a v **Bulharsku** nechávají v kostele požehnat vajíčka, převažuje červená barva jako symbol Kristovy krve. **Polsko** je silně věřící země, a tak velké zástupy lidí jdou do kostela a nechají si posvětit potraviny, které pak se svými blízkými sní o Velikonočním pondělí. **Francouzské** rodiny po návratu z kostela koulí vajíčka z mírného svahu. Vajíčka symbolizují kameny z Kristovy hrobky. V **Mexiku** se v předvečer Velikonoc vydají do ulic tisíce lidí. Zapalují obrázky nebo sošky zobrazující Jidáše naplněné zábavnou pyrotechnikou. Mají s sebou krabice s obrázkem Jidáše naplněné bonbony a jinými dobrotami. Do těch se pak mlátí tak dlouho, dokud dobroty nevypadnou. Také **Irové** berou Velký pátek jako svůj posvátný den. Je absolutně nevhodné dělat při této události něco užitečného. Nesmí se pálit dřevo, natož rybařit anebo zabíjet chovná zvířata. V **afrických zemích** se shromáždí stoupenci křesťanství na Velikonoce v kostelech. Za vůně banánovníků a za doprovodu hlasitého rytmu afrických bubnů zpívají kostelní chorály.

M.Šimarová

Farní bazárek – report.

16. a 17. února jsme u nás na faře uskutečnily s Martičkou Markovou první (snad ne poslední) farní bazárek. Nápad vznikl ještě před Vánoce, moc se nám líbila myšlenka otevřít faru obyčejným lidem z ulice. Před Vánoce jsme si plácly a zkraje února na to „vlítly“. Stálo nás to docela dost práce. Nebudeme si hrát na hrdinky, vylovit vhodný termín, aby bylo po výplatě, aby to nezasahovalo do víkendu, aby bylo pěkné počasí - fajn, to se ale ovlivnit nedá, aby se to nekrylo s jiným bazárkem - to se nám také úplně tak nepovedlo, jelikož ve stejný termín prodávala knihovna kabelky... no, nicméně - je to zkušenost, která nás může jen posunout dále, k lepším výkonům. Martička s manželem si doma udělali pěkný večer a u skleničky výborného portského vyrobili úžasné pozvánky a plakátky, které jsme pak roznosily po městě, vyvěsily na facebookových stránkách, nacpaly do poštovních schránek na rohu ulice... Jak jsme tak organizovaly, vylézaly na nás další a další zapeklité otázky, které jsme musely řešit, třeba: ohlásit, či neohlásit akci na městě... nebo zda prodejci zaplatí registrační poplatek 50 Kč na jeden, či

oba dva dny, no prostě nebylo to vůbec jednoduché! Mákly jsme si. Už jen proměna farního sálu na tržiště byla náročná, odnést židle, nanosit stoly a lavice, které nám propůjčil můj Radovan ze školy, poskládat je tak, aby se do sálu vešlo 16 prodejců a prodejkyň se svými, jak jsme pak zjistili, naprosto super truper věcmi, které fakt chceš, nepotřebuješ, ale musíš je mít doma... Bylo to fajn. Ale i přes myslím celkem masivní reklamu (cca 3 týdny předem) nepřišlo moc lidí, to nás mrzelo, odhadem jestli se tam zastavilo za oba dny cca 50 lidí, pro představu. Někteří prodejci toho moc neprodali, někteří naopak prodali hodně. Nejvíce na odbyt šly hračky, oblečení pro děti i pro dospělé... ke koupi byly také ručně vyráběné oblečky pro panenky, ručně pletené košíčky, nové ručně šité softshellové oblečení, věci do domácnosti... Prodejci měli k dispozici námi zajištěné občerstvení a dokonce i skvělé domácí sušenky, co upekla Martička. Byly tak dobré, že si ženy psaly o recept a dodnes se mi o nich zdá. V sobotu dopoledne jsme se na faře sešli ještě jednou. Píšu sešli měkké i, protože se s námi sešel i Martičky manžel Jiří,

a všechny stoly zase odnesli, lavice uklidili, vysáli a vytřeli, narovnali židle zpět a nikdo by nepoznal, že se tam ještě před několika hodinami čile bazárkovalo. Myslím, že se to celkem povedlo, zásluhou mnoha lidí, ale hlavně díky Martičce, poněvadž bez ní by mě to asi nebavilo. Nevím jistě, zda bude ještě někdy bazárek číslo dvě, ale bylo by hezké z toho udělat tradici a třeba do toho zakomponovat i něco víc. Krásný den všem bez rozdílu.

Zuzana Vladíková

Klub pro maminky s dětmi

V našem sboru? Ano, čtete správně. Byla jsem požádána, abych sepsala pár vět o této nově vznikající službě. Již v době, kdy sbor koupil faru a my získali úžasně prostory, jsem doufala, že si tyto prostory nenecháme jen pro sebe a trochu více se otevřeme veřejnosti.

S postupem času jsem začala přemýšlet, jak bych já sama mohla být v tomto nápomocná. Jelikož jsem nyní maminkou a nějaký ten pátek ještě budu, tak se mé myšlenky a modlitby ubíraly tímto směrem. Více a více jsem začala zvažovat, že by na faře v místnosti, kde je nyní malá nedělka s mládeží, mohla vzniknout dětská herna. Náš sbor i město je plné mladých rodin, maminek s dětmi, které by dozajista uvítaly novou dětskou herna a aktivity pro svá dítká. Město pár heren nabízí, ale žádná není bezplatná. Nápad byl na světě: zřídit dětskou herna, kde si budou moci děti od 1-7 let hrát několikrát do týdne. Později k tomu přidat volnočasové aktivity, jako je tvoření pro děti, cvičení, zpívání. To hlavní ale bylo, kde na to vše vzít peníze. Věřím, že Pán nám v tomto požehnal, protože problém byl celkem rychle vyřešen. Na podzim roku 2016 jsme si mohli zažádat o finanční podporu z Grantového systému pro diakonické a rozvojové projekty naší církve. Vypsali jsme tedy žádost, doplnili potřebné údaje a pak už jen čekali na rozhodnutí. Na začátku tohoto roku přišla skvělá zpráva. Bylo nám přiděleno 52 tisíc korun na realizaci projektu, přičemž jako sbor budeme mít spoluúcast 10%. V celkové částce je zahrnuto kompletní vybavení místnosti (nábytek, hračky, dětské nádobí, dětská literatura, výtvarné potřeby). V současné době probíhá dovybavení místnosti, nákup hraček,

nábytku, montáž a příprava k provozu.

Rádi bychom se soustředili na osobní pozvání maminek než na reklamu na internetu, plakátky atd. Ve sboru je spousta maminek, které mají své kamarádky - také maminky a právě na ně bychom se chtěli zaměřit ze všeho nejdříve.

A náš cíl? Doufáme, že se nám s pomocí Boží podaří rozjet fungující klub pro maminky z našeho města a že jim budeme moci také svědčit o Pánu Ježíši. Vždyť On sám nám v Bibli říká: „Jděte do celého světa a kaďte evangelium všem stvořením.“

Marta Marková

Jsem k vám snad nespravedlivý?

Světový den modliteb - Filipíny

První březnový týden patří celosvětovému modlitebnímu setkání - témata vždy připravují ženy. Letos byly vybrány ženy z Filipín. Pozváni jsme byli manžely Beeldmanovými do Armády spásy Krnov. Nejdříve jsme se všichni pozdravili filipínským pozdravem „mabuhaj“.

Jako výzvu k zamyšlení vybraly filipínské ženy příběh z Matoušova evangelia 20,1-16. V připraveném programu vystoupily ženy, které nám přiblížily život na Filipínách:

První žena: Vypráví o Božím království, když jeden hospodář několikrát za den najímá dělníky na svou vinici a platí každému stejně, jeden denár.

Druhá žena: V časech nezaměstnanosti se radujeme, když je přes den najato více pracovníků. Mohlo by nám vadit, že dostáváme stejnou mzdu jako ti, kteří byli najati jako poslední (stejně jako ti, kteří pracovali už od rána). Je to fér? Nebo je to nespravedlivé?

Třetí žena: Na Filipínách je obvyklé při sázení a sklizni rýže požádat o pomoc

sousedy. Nikdo za to není placen, ale všichni dostanou něco ze sklizně. Je to fér? Je to péče o sebe navzájem? Nebo je to nespravedlnost?

Čtvrtá žena: V biblickém podobenství Ježíš vypráví o velkorysosti vlastníka vinice, aby nám pomohlo lépe porozumět, co je Boží království. Kdo jsou ti „poslední“ v naší společnosti? Pozvali bychom je ke sklizni? Jak ty slyšíš Boží volání ke spravedlivému jednání? Jak na Boží volání odpovíš? V následující debatě jsme uvažovali nad

položenými otázkami. Shodli jsme se, že Boží spravedlnost je určitě na výsost jiná než ta naše lidská. „Děkujeme ti, Pane náš, že od Tebe stále přijímáme milost.“ Pěkný podvečer končil u kávy a čaje, Peter B. napekl kokosové a čokoládové mafiny, povedly se. Christa B. vedla modlitby a chvály.

Tak tedy děkujeme, FILIPÍNY - a „mabuhaj“!

*připravila
M. Čičmanová*

Rozhovor se Zuzanou Vladíkovou

Zuzko, budete se stěhovat do Litoměřic. Chtěla bych se zeptat, co vás k tomu vedlo, určitě to nebylo lehké rozhodování.

Já naše stěhování беру jako výzvu. Lehké rozhodování to nebylo, ale svěřili jsme náš společný život do Božích rukou a vše do sebe pěkně zapadlo.

Máš tam rodiče, vracíš se vlastně tam, odkud pocházíš.

Ano, moji rodiče bydlí nedaleko Litoměřic v Žitenicích. Je to zhruba kilometr nad Litoměřicemi.

Je v Litoměřicích nějaký sbor, který byste chtěli navštěvovat?

Ano, je. A já jen dodám, že moje maminka se cca před měsícem stala novou kurátorkou litoměřického sboru ČCE, takže je jasné, kam máme namířeno.

Máme plno plánů, některé jsou dostupnější a některé spíše sny, ale určitě se chceme aktivně

podílet na chodu evangelíků v Litoměřicích, kde je velmi činná diakonie a já bych ráda aktivně sloužila - až mi čas dovolí, v tamnějším hospicu sv. Štěpána jako dobrovolník.

Takže pocházíš z věřící rodiny?

Ano, pocházím z rodiny evangelického faráře. Radovan Rosický, Strádalovi i Jiří Marek se určitě znají s mými rodiči. Stěhování pro mě jako pro dceru faráře není nic nového a nebojím se. Naši se stěhovali za náš život celkem třikrát.

Co na stěhování říká Radovan?

Pro Radovana to v určitém smyslu bude těžší než pro mě, já jdu koneckonců zpátky domů. Radovan žil celých 40 let v Krnově, samozřejmě s přestávkami na studia. Ale díky tensingu a tensingovým celorepublikovým akcím v minulosti se Radovan zná s mnohými bývalými tensingáři, tak je na co navázat.

Radovan má v Krnově maminku. Odchází s vámi nebo v Krnově zůstává?

Maminka v Krnově zůstává, s námi prozatím nechce. Má tu silné sociální vazby, plno velmi dobrých přátel.

Máte v Litoměřicích zajištěné bydlení?

Bydlení zatím řešíme podnájemem, později bychom si tam rádi postavili dům či zakoupili prostorný pěkný byt.

Na závěr bych se Tě chtěla zeptat, jak se Ti u nás v ČCE líbilo?

Za mě velmi, velmi moc. Krásný sbor plný mladých lidí a dětí. Já jsem si zamilovala Martu M. a Štěpánku K. Jsou to skvělé ženy a maminky, které sbor potřebuje.

Neměla jsem moc času ve sboru pracovat více, docela mě mrzí, že odcházíme zrovna ve chvíli, kdy začíná být více času a děti už trochu odrostly - ale co už.

Zuzanu Vladíkovou zpovídala Dajka Balová

Narozeniny ve sboru v dubnu až červnu 2017

Milé sestry a bratři,

v tomto čísle Dobrého pastýře si opět připomínáme jména všech, kteří budou slavit své narozeniny. Dovolte nám, abychom všem popřáli hodně zdraví, Boží ochranu a požehnání.

Pro radostné povzbuzení do dalších dnů připojujeme slova Žalmu 37,5-6: „Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce. Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.“ Kéž si všichni tato slova přivlastníme do svých srdcí a kéž jsou nám všem pomocí nejen ve dnech svátečních, ale i ve dnech všedních.

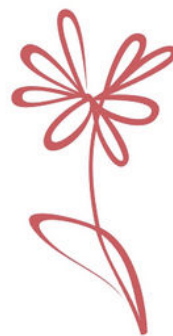
Duben:

Andrea Barešová (roz. Polišenská)
Rostislav Sedláček ml.
Elen Mičanová
Květoslav Šimek
Jana Zmrzlíková
Norbert Gürtler
Jiří Vasiliadis
Pavel Malík
Kateřina Severin
Zdeněk Zmrzlík
Miriam Zmrzlíková

Květen:

Vladimír Strádal
Nikolaj Čepara
Hana Svítlová
Ondřej Švéda
Kateřina Vašířová
Tereza Chlápková
Martina Rosická
Šimon Tyleček
Zdeňka Kolářová (Mičanová)
Štěpánka Křehlíková
Miroslav Šrámek
Alena Kubicová
Anna Šrámková

Červen:

Milan Svítíl
Adéla Sedláčková
Arnošt Galda
Jarmila Kielarová
Alžběta Šimková
Karel Kovalčík
Aleš Rosický
Tamara Maláčová
Bedřich Marek
Eva Roztomilá
Ludmila Vavrečková
Alena Pecháčková
Jan Maláč

Za redakční radu Dobrého pastýře Eva Roztomilá

Nové sborové internetové stránky

Vážení uživatelé internetu, od března t.r. má náš sbor nové internetové stránky. Jaká je jejich povaha, co to pro nás znamená a jak s nimi pracovat - to snad osvětlí následující řádky.

Sborové internetové stránky existují na adrese <http://krnov.evangnet.cz> už plno let. Celou dobu se o ně staral Marek Sedláček, za což mu tady veřejně děkuji. Nové stránky mají samozřejmě jiný design, ale hlavně jsou postaveny na tzv. redakčním systému. Jejich aktualizace a vkládání nových příspěvků je proto jednodušší.

Proč má sbor internetové stránky se snad ani nemusí vysvětlovat. Kdo v dnešní době není dohledatelný na internetu, jakoby ani neexistoval. Naše stránky ale nejsou jen o tom, že existujeme. Budou sloužit veřejnosti (proto na stránkách najdete např.: čemu věříme, co se děje při bohoslužbách nebo jaké aktivity děláme), sborovým příznivcům (kteří se čas od času podívají, co je u nás nového) a

aktivním členům (protože se na stránkách objeví každá aktualita a sborová událost).

Na nových stránkách najdete stejné věci, které byly na těch původních (sborový zpravodaj, některá kázání, galerie, číslo účtu nebo historii). Čím se ale nové od starých liší (kromě zmiňovaných informací pro veřejnost) je aktualizovanost a kalendář. Na úvodní straně se řadí pozvánky a oznámení, takže už nebude potřeba pamatovat si všechno z nedělních oznámení. Najdete zde také pozvánky na některé seniorátní nebo jiné zajímavé a podporované akce. V pravém sloupci je na každé stránce náhled na „googlovský“ kalendář, kde jsou vypsány pravidelné, ale i nepravidelné sborové události + události tzv. podporované. Kvůli

lepší orientaci jsou události rozdělené barvami – sborové jsou červené, podporované jsou žluté/běžové. Pro zobrazení kalendáře ve větším formátu klikněte na záložku „kalendář“. Kdo má účet na Google, můžete si kalendář nasdílet do svého, a tak uvidíte každou událost třeba ve svém chytrém telefonu.

Věřím, že naše nové internetové stránky budou dostatečným zdrojem užitečných informací (nejen pro aktivní členy sboru) a že přinesou přehlednost v množství nabízených akcí a aktivit.

Pokud budete mít k stránkám nějaký technický nebo obsahový nápad či připomínku, dejte prosím vědět. Díky.

Jiří Marek ml.

ABYCH MOHL ŽÍT

Abych mohl žít na zemi,
abych mohl milovat,
abych ráno mohl vstávat,
večer klidně usínat.

Musel někdo z velké lásky,
musel někdo život dát.

Někdo musel za mně trpět.
Někdo musel umírat.

Abych mohl radovat se,
když rozkvete z jara sad,
abych mohl dávat lásku,
abych mohl lásku brát.

Abych mohl cítit vůni
luk i lesů kouzelných,
pohlédnout do tichých tůní
i k štítům hor nádherných.

Abych mohl do tvých očí
pohlédnout můj příteli,
s důvěrou směl k tobě vkročit,
o svůj chléb se rozdělit.

Abych mohl mít svůj domov,
kam se mohu vrátit zpět,

kde mě čeká někdo vždycky
a řekne pár milých vět.

Abych mohl volně dýchat,
svobodně se cítit dnes,
zpívat písně, jiné slýchat,
poslat píseň do nebes.

Abych mohl pravdu uznat,
za svou pravdou mohl stát,
abych mohl vychovávat,
také dát se vychovat.

Abych strach nemusel mítí,
světlo viděl - kam jít mám,
věřil - každý den že svítí,
abych nebyl nikdy sám.

Abych věděl, proč jsem tady
že smrtí vše nekončí,
a že pro všechny mé pády,
Bůh se se mnou neloučí.

Někdo za mně z velké lásky,
někdo za mně život dal,
Ježíš z lásky za mně trpěl.
Abych žil - On umíral.

Petr Hoff

Víkendovka dorostu v Třemešné

Zimní období si zpestřili dorostenci sboru ČCE a KS pobytom na faře v Třemešné. Fara slouží jako volnočasové středisko, je skvěle vybavená pro potřeby víkendových setkání a naše děti se zde velice těšily. 11 dětí dorazilo v pátek 10. února vlakem na místo pobytu, kde je čekal program plný her a biblického učení na téma Gedeón. O děti se staralo 8 vedoucích, z nichž jeden se stal na dobu jednoho dne kuchařem. Po ubytování a skvělé večeři si děti procvičily jména svých kamarádů a po chválách si vyslechly příběh o Gedeónovi. Toto téma bylo zakomponované i v strategické venkovní noční hře, kde děti plnily připravený úkol ve svých určených skupinách. V mezičase skupiny soutěžily v pití limonády na čas, přenášení lentilek pomocí brčka a ve válení bochníků chleba na čas. Vyvrcholením večera byl film Plavba Jitřního poutníka, jehož závěr viděli už jen nejvytrvalejší spolu s vedoucími. Ostatní neustáli únavu a postupně usínali. Po brzkém vstávání, snídani a ranním ztišení se děti vydaly na bojovou hru na sněhu. Zbytky sněhu ve vyšší části kopce si pak dosyta užily. Celé

promočené, ale nadšené se po návratu pustily do oběda, a pak i do méně oblíbeného závěrečného úklidu. Konečné vyhodnocení soutěží přineslo vítězství týmu ve složení: Tomáš Piatek, Honza Staříčný, Ondra Strnadel, Daniela Piatková a Kateřina Chalupová. Radost z hezkých cen i zážitků si odvezl i poražený tým. Téma soudce Gedeóna tak zůstane ve vzpomínkách spjata s tímto zážitkovým pobytom.

Petra Zouharová

Stavba legového městečka dětmi od 6 do 12 let už od 15 května!

Neuvěřitelné se stalo skutečností... Po několika letech snah a vyřizování se koncem května 2010 do České republiky dostala zásluhou Církve bratrské zapůjčená velká sada Lego® kostiček, abychom ji mohli využít. Ovšem pak se stal další zázrak! Německý Dětský odbor se rozhodl, že podpoří práci v České republice a základ materiálu ke stavbě legového městečka nám daroval. Díky Bohu za to! Zázraky se dějí. Od té doby se legové městečko za pomoci různých dárců rozvíjí a zvelebuje (např. vznikla celá legová železnice s unikátním lokomotivním depem) a zvětšil se počet legových stavebnic z cca 60 na 210. V České republice celý projekt zajišťuje Dětský odbor Církve bratrské. Našemu sboru se podařilo dohodnout s opavským sborem CB zapůjčení tohoto nádherného projektu a stavebnice, kterou budeme mít k dispozici, pokud vše dobře dopadne, již v květnu od 15. do 21.5. 2017. Legové městečko o rozměrech 8 x 3,5 metru putuje od června 2010 na různá místa České republiky, aby jej děti mohly postavit. A nejen postavit, ale si s ním i hrát. Děti město postaví v průběhu třech odpoledních setkání (co město, to originál) za pomoci instruktorů, kteří se jim věnují a pomáhají, pokud to děti potřebují. Děti mohou stavět jak podle vlastní fantazie, tak podle různých návodů. Postavené město se čtvrtý den ukáže všem: dětem, rodičům dětí, babičkám a dědečkům a celé veřejnosti. Legoprojekt podporuje dětskou kreativitu a ukazuje na důležité životní principy prostřednictvím biblických příběhů. Proto se v

průběhu stavby legového městečka o stavební přestávce vypráví biblický příběh s použitím Lega®.

Ač to zní neuvěřitelně, nejedná se o žádnou komerční aktivitu, nýbrž o dobrovolnický projekt, který mají děti zdarma. Je ovšem dobrovolná možnost tento projekt i finančně podpořit. Legoprojekt není žádným způsobem provázán s firmou Lego® a rozhodně se nejedná o předváděcí akci. Legoprojekt je možné využít i k založení dětského klubu na novém místě, kde ještě žádný není nebo pro novou skupinu dětí. I takovým způsobem se bude naplňovat základní vize pro Legoprojekt.

At' se vše děje k Boží slávě!

R. Rosický

Pozvání

ke společnému putování
po stopách Moravských bratří
do Herrnhutu na trase

Herrnhut - Žitava - Vratislav

Pouť u příležitosti 500. výročí reformace
a 560. výročí vzniku Jednoty bratrské
budou doprovázet čtené výklady
z knihy J. Hellera a J. Beneše, poutní písně
a odborný hist. výklad.

termín: 29.-30. dubna

cena: 1.500,- Kč/os + vstupy (cca 15 euro)

program:

Prohlídky měst Herrnhut, Berthelsdorf,
Žitava a Vratislav, účast na zpívaných
bohoslužbách ve sboru Evangelische
Brüdergemeine Herrnhut a další...

přihlášky a platby do 20. dubna

Další informace na stránkách
FS ČCE v Ostravě - ostrava.evangnet.cz

KKN 2017 – Kudy Komenský nechodil

V pátek odpoledne jsme se všichni sešli v Odrách na faře, kde se celá akce nachystala. Následovala večere. V programu nás čekaly seznamovací hry, chvály a program na téma odpuštění, s rozdělením do skupinek. Po programu byla už jen volná zábava, hry, chvály a cokoliv, co jsme chtěli dělat. V Sobotu ráno jsme se posilnili samými dobrotami a vyrazili jsme na výlet k jezírku a na pohořskou rozhlednu. Během výletu se povídalo, dovádělo a jednou za čas nás Tom Koutecký obdařil nějakou zajímavou myšlenkou z díla Komenského. Na cestu jsme dostali svačinu jak se patří a na pohořské rozhledně jsme si na ní pochutnali jako na obědě. Nechybělo ani foto celé naší skupiny. Následovala cesta zpět do budovy fary v Odrách, kde nás čekal odpočinek a po něm velmi obohacující přednáška pana faráře Jana Hudce z Hrabové o Česko-německých vztazích. Téma naší víkendovky bylo Smíření a my jsme se dozvěděli mnoho užitečného

také od místního kazatele Radka Hanáka, který měl po večeri další program také na toto téma. Poté následovala připravená čajovna - tedy spousta zábavy, dobrot a her. V neděli jsme všichni časně ráno vstali a dali se do uklízení a snídaně. Po práci se sešli lidé z oderského sboru a byly bohoslužby. Po nich ještě někteří počkali na své spoje a rozjeli se zpět do svých domovů.

Karolína Rosická

Tábor pro dorostence v Podlesí u Budišova

Milí příznivci letních dětských táborů. Protože se nám rozrostl počet dorostenců, kteří se schází už asi dva roky na faře co 14 dní na společné biblické programy, víkendovky a hry, chtěli bychom, aby mohli navázat kamarádství s dalšími věřícími dětmi i z jiného evangelického sboru. Protože jsem několik let takové tábory organizoval na mém předchozím působišti a spoluzakládal tehdy ještě občanské sdružení, dnes spolek Benjamin, rozhodli jsme se využít jejich nabídku a uspořádat společně tábor v Oderských vrších. Křesťanský spolek Benjamin Odry pořádá letní tábor pro děti z Oder a okolí. Chtěli bychom společně s nimi umožnit dětem prožít krásné chvíle v dobrém kolektivu v přírodě, kde se mohou naučit spoustu užitečných dovedností a upevnit si smysl pro opravdové přátelství a čest. Tábor bude veden ve skautském stylu, v duchu křesťanské etiky. Uskuteční se v termínu: od soboty 22. 7. 2017 do soboty 29. 7. 2017 u Budišova nad Budišovkou, za obcí Podlesí, na hranici vojenského újezdu Libavá. Tábořit se bude ve dvouúžkových stanech s podsadou a podlážkami. Vařit budou na místě v polní vojenské kuchyni zkušené kuchařky. V celém okolí jsou skvělé podmínky pro bohatý a zajímavý program a hry v přírodě. V blízkosti

tábořiště je možnost koupání. Během celého tábora bude zajišťovat odborný zdravotní dozor vyškolený zdravotník.

Příjezd: příjezd na tábořiště je v sobotu 22. 7. v odpoledních hodinách do 15 hod., tak aby se stačili všichni ubytovat a mohl začít táborový program. Autobus nevypravujeme, rodiče buď sami dítě na tábořiště dovezou, anebo ho autem odvezeme z Krnova po domluvě sami.

Odjezd: v sobotu 29.7. dopoledne

Cena: 1600,- Kč. Jedou-li sourozenci, za jednoho se platí 1400,- Kč. Tuto částku zašlete nejpozději do 10.7.2017 na účet: 273909818/0300. Jako variabilní symbol použijte datum narození dítěte, a to ve formátu den, měsíc, rok - DDMMRRRR, případně napište jméno do vzkazu. Pokud máte možnost žádat zaměstnavatele, příp. odbory o podporu, žádejte výše uvedenou cenu. Máte také možnost zažádat o sociální dávku určenou pro rekreaci vašich dětí. Pro tyto účely vám vystavíme potvrzení.

Další informace a přihlášky dostanete u br. Rosického (rosicky@cmail.cz) anebo u hlavního táborového vedoucího Radka Hanáka: hanakradek.evang@seznam.cz, mob.: 731 174 641.

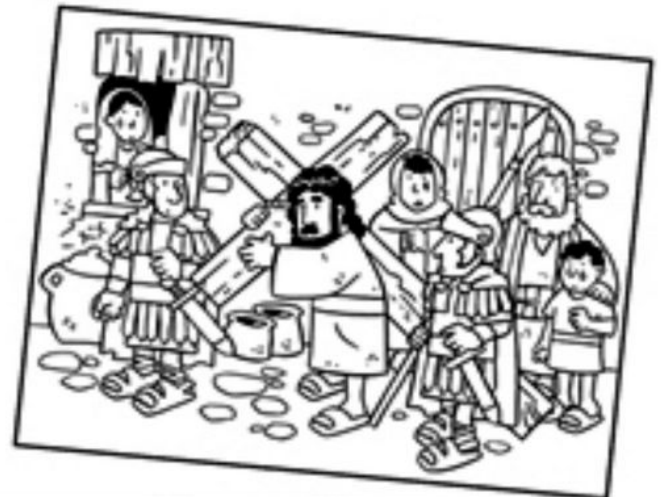
R. Rosický

Milé děti,

Velikonoce jsou nejdůležitější křesťanské svátky. Připomínáme si v nich, že Pán Ježíš kvůli nám zemřel na kříži, abychom my sami nemuseli trpět za naše hříchy. Důležité ale je to, že u Ježíšovy smrti to neskončilo. Protože Ježíš je Bůh, je silnější než smrt, a proto vstal třetí den z mrtvých. A to je ta největší radost Velikonoc!

Určete pořadí příběhu a zkuste si ho převyprávět. Můžete obrázky i vybarvit.

VELIKONOČNÍ SVÍCE

KAŽDÝ ROK SE O VELIKONOCÍCH ZAPALUJE VELIKONOČNÍ SVÍCE, PAŠKÁL. JE ZNAMENÍM JEŽÍŠE KRISTA, KTERÝ SVOU SMRTÍ A SVÝM VZKŘÍŠENÍM PŘEMOHL TEMNOTU SMRTI.

U každého dne si dokresli obrázek podle teček a vybarvi si ho. Nakonec nezapomeň vybarvit a rozsvítit plamínek velikonoční svíce!

VELIKONOČNÍ NEDĚLE

Ježíš je živý!
Vstal z mrtvých, přemohl smrt.
Radujme se!

BÍLÁ SOBOTA

Ježíšovo tělo je pohřbeno v hrobě ve skále.

VELKÝ PÁTEK

Ježíš umírá na kříži.

ZELENÝ ČTVRTEK

Ježíš večerí se svými učedníky.
Žehná chléb a víno a říká:
„Toto je moje tělo a má krev,
která se za vás vydává...“

KVĚTNÁ NEDĚLE

Ježíš přijíždí do Jeruzaléma.
Lidé ho vítají, mávají ratolestmi
a volají „Hosana!“

připravila Ludmila Lukášová

Českobratrská církev evangelická v Krnově

Kazatel sboru: jáhen Radovan Rosický
Adresa: Farní sbor ČCE, Albrechtická 8, Krnov, telefon: 552 302 109
Číslo účtu sboru: 1845328379 / 0800
Úřední hodiny: čtvrtek 10 - 12 hod. 16 - 18 hod.
www stránky: <http://krnov.evangnet.cz>
Na požádání:
- katechetická příprava ke křtu
- vysluhování svaté večeře Páně nemocným členům sboru
- pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď
- předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku
Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově:

Neděle	9.45 h	bohoslužby v evangelickém kostele na Husově náměstí
Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumen. modliteb. setkání - v růz. církvích
Úterý	17.00 h	biblická hodina na faře (Albrechtická 8)
Čtvrtek	dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách
Pátek	17.00 h	dorost - setkání dětí školního věku - každý první a třetí pátek v měsíci na faře (Albrechtická 8) nebo dle domluvy
	17.00 h	modlitební setkání v kostele
Sobota	18.00 h	setkání mládeže na faře (Albrechtická 8)

(Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny, setkání mládeže.)

Pravidelná shromáždění v Krasově (od dubna do konce října):

1. středa v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina na obec. úřadě v Krasově, č. p. 29
3. neděle v měsíci	15.00 hod.	bohoslužby v evangelickém kostele

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci	16.00 hod.	biblická hodina u Strádalových v budově železniční stanice Brantice (č.p.179)
--------------------	------------	--

Těšíme se na vaše příspěvky do našeho sborového časopisu

S návrhem Štěpánky Křehlíkové (v článku s názvem Svědectví v tomto čísle) na zveřejňování svých osobních zkušeností i docela obyčejných svědectví ze života s Bohem se ztotožňuje i red. rada Dobrého pastýře. Pokud se se svými zkušenostmi chcete také sdílet, prosíme napište nám na e-mailovou adresu: dobrypastyr@centrum.cz, případně oslovte někoho z red. rady.

red. rada Dobrého pastýře

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová,
Miluše Čičmanová, Miroslava Šimarová, technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz